

VALMIERAS ĶĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGĀNS

Avīze iznāk
kops 197

oktobra

CETURTDIEN
1988. gada 8. marts

Nr. 9 (489)
Cena 1 kap.

Rūpnīcas kolektīva saistības 1988. gadam

- Vīrs plāna saražot un realizēt produkciju par summu 100 tūkstoši rubļi. Visu ražotās produkcijas pieaugumu panākt uz darba ražīguma paaugstināšanas rēķina, panākt darba ražīguma virsplāna pieaugumu par 0,1 procentu.
- Līdz V. I. Leņina 118. dzimšanas dienai izlaist un realizēt produkciju vīrs plāna par 33,3 tūkstošiem rubļi:
 - līdz Uzvaras svētkiem — par 34 tūkstošiem rubļi;
 - līdz XIX Vissavienības partijas konferencei — par 50 tūkstošiem rubļi;
 - līdz 48. gadadienai kopš padomju varas atjaunošanas Latvijā — par 55 tūkstošiem rubļi;
 - līdz PSRS Konstitūcijas dienai — par 75 tūkstošiem rubļi;
 - līdz Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 71. gadadienai — par 83 tūkstošiem rubļi.
- Līdz gada beigām saražot vīrs plāna:
 - 20 tonnu stikla lodiņu;
 - 20 tūkstošus metru stikla auduma;
 - 20 tūkstošus metru stikla lentas.
- Nodrošināt plānoto uzdevumu izpildi kurjāmā un enerģētisko resursu ekonomijā; vīrs plāna ietaupīt 210 tūkstošus kilovattstundu elektroenerģijas un 70 tūkstošus tonnu nosacīti kurināmā.

- Ieviest 6 jaunās tehnikas pasākumus. Uz ražošanas tehniskā līmeņa paaugstināšanas, darba vietu atestācijas un to racionalizācijas rēķina nosacīti izbrīvēt 25 cilvēkus.
- Apgūt divu veidu tautas patēriņa preču rūpniecisko ražošanu.
- Samazināt darba laika zudumus salīdzinājumā ar 1987. gada līmeni (neskaitot saslimstību) par 1 procentu.
- Ieviešot racionalizācijas priekšlikumus un atklājot iekšējās rezerves, iegūt ekonomisko efektu 250 tūkstošus rubļu gadā.
- Kadru mainībā nepārsniegt 7 procentus.
- Uzskāt 70 un 60 dzīvokļu māju celtniecību, plaši pielietojot apvienības «AutoVAZ» iniciatīvu.
- Paaugstināt 645 darbinieku kvalifikāciju, tai skaitā 145 strādājošiem apgūt radniecisko uzņēmumu pirmrindas pieredzi.
- Piedalīties pilsētas labiekārtošanā un darbos šēfības kolhozas saskaņā ar šēfības līgumiem.
- Piedalīties sociālistiskajā sacensībā ar Berdžanskas stikla šķiedras rūpnīcas kolektīvu.

Saistības apspriestas un pieņemtas rūpnīcas darba kolektīva kopsapulcē.

HRONIKA

Janvārī un februārī notikuši plaši skolu profesionālās orientācijas pasākumi mūsu un citu republikas rajonu skolās.

Rūpnīcas un 36. profesionāli tehniskās vidusskolas pārstāvji tikušies ar skoleniem Rūjienas, Jaunpils, Jaunpils, Vērpnieku, Valkas un Sedas vidusskolās, Bauskas aostgadīgajā un vidusskolā. Kadru sagatavošanas inženiere Gunta Vintere stāstīja skoleniem par rūpnīcas vēsturi, par profesijām, kuras var apgūt 36. PTV un uzņēmumā, de-

monstrēja produkcijas paraugus. Stāstījumu papildināja diapozitīvi, kinoamatiere studijas «Kristīns» filmas, ansambļu «Daina», «Nadežda» un skolas meiteņu vokālā ansambļa priekšnesumi.

Turpmāk paredzēts tikties ar skoleniem arī Gulbenes un Alūksnes rajona mācību iestādēs.

Par aktīvu racionalizācijas darbu ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezīdija Goda rakstu apbalvots mūsu rūpnīcas stikla lodiņu ražošanas ceha priekšnieks **Tālis Dancis**.

Ortdien grupa rūpnīcas propagandistu bija devušies pieredzes apmaiņas braucienā uz Rīgu, Viņi apmeklēja ražošanas apvienību «Radiotehniks», kur iepazīnas ar politiskās un ekonomiskās izglītības organizēšanas un metodiskā darba pieredzi.

Brauciena dalībnieki pabija arī Rīgas kinostudijā un onskatījās vairākas jaunas dokumentālas filmas.

Ķīmija un tautas patēriņa preces

Piezīmes preses konference

Maskavā notika mūsu valsts ķīmiskās rūpniecības uzņēmumu izdevumu redakciju pārstāvju preses konference. Tā risinājās Vissavienības zinātniski pētnieciskā institūta «Himprojekt» tēlas.

Konferences darba gaitā rūpnīcu laikrakstu darbinieki, centrālās preses orgānu un televīzijas žurnālisti tikās ar Ķīmiskās rūpniecības ministrijas darbiniekiem, uzdodot dažāda rakstura jautājumus, kas bija saistīti ar plaša patēriņa preču ražošanas paplašināšanas un kvalitātes uzlabošanas problemām.

Ķīmiskās rūpniecības ministra vietnieks **Jurijs Koļesņikovs** sniedza vispārēju pārskatu par situāciju plaša patēriņa preču izlaide.

Pagājušajā gadā, jāatzīst, kopumā noteiktās plaša patēriņa preču ražošanas plāns netika izpildīts, jo uzdevums bija maksimāli paaugstināt, par minēt galvenos trīs iemeslus, kādēļ uzņēmumi ar plānoto netika gāji. Pirmais — nekvantitatīvas, novecojušas iekārtas; otrs — izvejuļu bāzes nepietiekama attīstība un esošo jauktu nepietiekama izmantošana; trešais — kapitālieguldījumu sadale un celtniecības jaudu nepietiekamība. Esam paredzējuši, ka līdz 1993. gadam panāksim to, ka pieprasījums līdzniecības tīklā pēc ķīmiskās rūpniecības plaša patēriņa preču tiks apmierināts. Produkcijas tehniskais līmenis patlaban ir apmierinošs, kvalitāte paaugstinājusies. Uzņēmumi ražo 40

līdz 50 procentus preču no kopejā apjoma ar kvalitātes zīmi. Izstrādājumi ir estētiski, konkurētspējīgi. Taču preču iesaiņojuma kvalitāte līdz šim laikam ir atklāts jautājums.

Sajā periodā uzņēmumi pāriet uz darbu jaunajos saimniekošanas apstākļos. Algas un materiālais stimulēšanas fonds tagad ir vienots. Bazas rada tas, ka uzņēmumi var zaudēt interesi izgatavot vienu vai otru plaša patēriņa preci, jo galu galā ne visas tās ir rentablas.

Joprojām atklāts paliek arī jautājums par polimēru materiālu deficītu un plastmasas izstrādājumu (pudeļu, glāžu, burciņu) otrreizējo izmantošanu. Dažu izstrādājumu izgatavošanai gan izmanto arī līdz 20 procentiem radniecisko atgāju.

Turpat institūta telpās bija iespēja aplūkot arī ķīmiskās rūpniecības uzņēmumos ražoto plaša patēriņa preču izstrādi. Viesi iepazīnas ar plastmasas izstrādājumu komplektiem vānās istabā (arzemju) līnmas griežušanas iegūt atļauju (eksportam), virtuvei, bija eksponēti arī mūsu rūpnīcas izstrādājumi — motobraucēju aizsargecpures un de-

koratīvie stikla šķiedras audumi. Nākamās divas telpas bija atvēlētās sadzīves ķīmijas priekšmetu (līmju, laku, krāsu, veļas pulveru, šampūnu u. c.) un fotopreču izstrādei. Vārēja aplūkot arī mūsu «Latvīthim» dažnēdažādas izstrādājumu, starp tiem arī tādas, kas apzīmēti ar indeksu «Jaunums» un citus, kas vēl tikai ir perspektīvi. Atsevišķa telpa bija atvēlēta Uzbekijas ražošanas apvienībai «Sovplastital», un te nu bija redzams, ko tik visu nevar izgatavot no mūsu izvejuļu kopīgā sadarbībā ar Itālijas dizaineriem. Rotālietas, virtuves trauku komplekti, augļu vāzes un daudzi citi daudzīti izstrādājumi vārda tieša nosaukuma priecēja acis. Ražošanas apvienība — pērn deva valstij 10 miljoni rubļu lielu peļņu. Pašiem, starp citu, dotas tiesības noteikt higiēniskas. Vēlējams uzziņāt, cik liela daļa šo izstrādājumu tiek eksportēta uz ārzemēm. Atbilde skanēja: — Procs par 25 miljoniem rubļu piegādājam mūsu valsts patēriņiem, bet par 4,5 miljoniem rubļu — eksportējam.

Žurnālisti vēlējas rast skaidrību jautājumā par to, kas tiks darīts

sakarā ar nerentabliem uzņēmumiem, kuri valstij sagādā zaudējumus. **Jurijs Koļesņikovs** atbildeja, ka, tā kā pašu mājas pietiekama pieredze vēl nav uzkrāta, vērjamos, ko dara kolēģi Ungārijā. Tur divi šādi uzņēmumi ir likvidēti no vienpadsmit, kas strādā ar zaudējumiem. Arī mēs panāksim līdz 1990. gadam šādas situācijas mainīšanos. Šim darbam ir vairākas formas. Pirmkārt — vajadzētu atrast labus kaimiņus, kas varētu izveidot kopīgu savienību un palīdzēt nerentabliem uzņēmuma finansēšanā. Bet to var panākt, ja uzņēmumu vadība šim noteikumam piekrikt — tikai pēc brīvprātības principiem. Otra izeja būtu izmantot sortimentu, kas spētu radīt rentabilitāti. Pedēja iespēja — uzņēmumu profila izmaiņš.

Vairāki žurnālisti jautāja par foto un ieskaņošanas materiālu ražošanu, kā arī jautāja par to, kādēļ pedēja laikā radies to deficīts.

Par 8 mikronu lavāšana skaņu kasētem runāja apvienības «Sojuzplastpererabotka» ģenerāldirektors **Jurijs Kaļiņičenko**. Ķīmijas rūpniecības zinātniski pētnieciskajā insti-

Apsveikums

Klāt 8. Marts — gaišie pavasara svētki. Rūpnīcā strādājošo vairākums ir sievietes, kuras plecu pie pleca strādā 24 taubību pārstāvju saimē. Aizvadītajā gadā mūsu darbinieces godam turpinājušas nest darba slavas stafeti. Personisko piecgades uzdevumu izpildījušas **RUTA LEZDINA, VELTA BEKERE** un **LARISA KRAUKLE**. Vairākas pirmrindnieces ir tuvu piecgades uzdevumu izpildei.

Par augstiem sasniegumiem ražošanā un sabiedriskajā darbā ar Ķīmiskās rūpniecības teicamieka nozīmi apbalvota **ELZA PAKALNE**, nozares arodbiedrības republikāniskā komiteja piešķīrusi goda nosaukumu «Labākais ķīmiķis» **RUTAI LEZDINAI, EMILIJAI ZENOVICAI, LUDMILAI MIHAILOVAI, AINAI PETROVAI**. Ar republikāniskās komitejas Goda rakstu apbalvota **BIRUTA KĀRKLINA**.

Sešas mūsu kolektīva locekles aktīvi pilda Tautas deputāta pienākumus.

Rūpnīcas vārdu tālu, plaši un godam nesīs folkloras ansambļi «Daina», Arvien drošāk ieskanas «Nadeždas» balsis.

Sieviešu veselības un skalstuma saglabāšanai lielu ieguldījumu devīs fizikālās terapijas kabinets, nodarības turpina aerobikas pulciņš, organizējas ārstnieciskās fizikultūras zāle, sniegt palpojumus uz sācis masāžists, austeves sievietes tikušas pie ilgi kārotās pirts.

Ģimenes pavarda nostiprināšanai jākalpo arī 160 uzceltajiem dzīvokļiem. Par rūpnīcā strādājošo sieviešu demogrāfisko aktivitāti liecina fakts, ka 1987. gadā ap simts no viņām izmantojušas dekrēta atvaļinājumus. Rūpes par kuplajām ģimenēm sekmīgi ar darbu ražošanā savieno 230 daudz bērnu mātes. Rūpnīcas četri bērnu dārzā sastāda vienu trešo daļu no pilsētas pirmsskolas iestāžu fonda. 293 darbinieču gādībā tajos tiek aprūpēti turpat tukstošis bērni.

Apzināties, ka ne viss ir darīts mūsu sieviešu darba un sadzīves apstākļu normalizēšanai. Svarīgākie ir katru ģimeni nodrošināt ar atsevišķu labiekārtotu dzīvokli, tāpēc aicinā visus, no kā atkarīga 70 un 60 dzīvokļu nama celtniecība 1. Maija ielā, šo darbu veikt ar maksimālo pasātevi.

Grūtajā elektrokrāšņu operatora profesijā mums jācenšas kadrus no komplektēt pamatā ar vīriešiem. Radnieciskajos uzņēmumos arī spo-

lētāja un šķēterētāja darbu izvēlas vīrieši. Vārbut arī Valmierā rodas sekotāji? Tikš turpināta kompleksās sadzīves telpu labiekārtošanas programmas realizācija. Vairākus uzlabojumus paredz veikt ventilācijas darba dienestā.

Administrācijas vīriešu kolektīva vārda apsvēku rūpnīcas sievietes Starptautiskajā sieviešu dienā, novēlu atrast sevi radošā darbā, bet veselām, skaistām, mīlošām un mīlētām!

Īpaši sveicam mūsu darba veterānes, kuras stāvējušas pie rūpnīcas šūpiņa un palikušas uzticīgas uzņēmumam 25 un vairāk gadus.

INARS POĻAKS,
rūpnīcas direktors

tūtā ir radīta iekārta, ar kuras palīdzību var izgatavot pat 5 mikronu lentu, bet tai pašā laikā rodas jautājums: kam tad īsti ir jānodarbojas ar iekārtu būvniecību: ķīmijas institūtiem vai mašīnbūves uzņēmumiem?

Paslaik cenšamies atjaunot jau izmantotās fotofilmās — šis darbs savā ziņā atgādina Donkihota cīņu ar veidzinnāvam: polimērus pārstrādāt negrib pat ārzemes. Saka: mēs jums dosim tonnu gatavās produkcijas pret tonnu izejvielu!

Mūsu rītdiena varētu būt arī videotehnika. Žurnālisti vaicāja, vai ir kāds dienests, kas nodarbotos ar šīs rītdienas plānošanu.

Dienests ir, — atbildeja ķīmijas rūpniecības ministra vietnieks **Jurijs Koļesņikovs**, — ir taču arī tādi dienesti, kas plāno, piemēram, cik mēteļu gadā jāsaržo. Bet, saprotiet, pareizi, no tā vien, ka pašā tad dienesti, nekā nerādīsies...

Pēc preses konferences rūpnīcu ražošanas apvienību laikrakstu pārstāvji devās uz ķīmiskās rūpniecības ministrijas preses centru. Te ar viņiem tikās ministra palīgs **Vladimirs Jurtevs**. Tika apspriesti dažādi ar redakcijas darba organizāciju saistīti jautājumi.

INESE VINKLERE,
mūsu speciālkorespondente

Maskava — Valmierā

TALANTS

Par audēju Nina Komele (attēlā) strādā jau trīspadsmit gadus. 1975.

ceha parādījis Čehoslovākija ražotās pneimatiskās stelles. Nīnu kā vienu no labākajām jaunajām audējām norīkoja apgūt jauno tehniku. Sarežģītās stelles Nina apguva ātri. Te palīdzēja arī sportiskais rūdījums, jo savā laikā Nina rosigi nodarbojas ar volejbolu, tūrismu.

Pirms desmit gadiem, 1978. gada 8. Martā priekšvakarā, jaunajā austuves korpusā palaida pirmās stelles. Pie tām strādāja otrās maiņas audēja Nina Komele.

Kā rodas priekšstats par cilvēku, viņa darbu un raksturu? Kā rodas rūpnīcas labā reputācija? Protams, no darba, tā rezultātiem un kvalitātes. Tā arī ar cilvēku. Kāds viņš ir tuvinieku, draugu, darba biedru sabiedrībā, vai viņš ir gudrs, atjautīgs, labestīgs, atsaucīgs, uzticams. Visas šīs īpašības veido reputāciju. Vislabāk cilvēks atklājas darbā, kam viņš kalpo. Tāpēc šodien arī rakstām par Nīnu, uz kuru droši var atļiecināt visu teikto. Aizvadītajos darba gados Nina Komele apguvis visas stēļu modifikācijas, ražojot augstas kvalitātes audumus. Viņa strādā ļoti profesionāli. Nekad nestrādās, visu padara ātri, kvalitatīvi, veikli. Viņa zina katras minūtes vērtību. Visas kustības precīzi apskatītas. Viņai izraudzītajā profesijā ir īsts talants.

2. maiņas meistarū palīgi
ANITAS MARTINSONES foto

gadā, pēc 36. PTV pabeigšanas, strādāja pie atspoļu stēlēm. Kad

M AT, aizceļosim domās uz manu bērības zemi! Tu mani vienmēr esi saukusi par pilsētas bērnu, bet iegrieziesimies tavis vecējās mežsāgu mājās, kurās pavadiju daudzus bērības gadus. Apstāsimies pie pavāda, kurā arī pašos smagākajos gados neizdada silums, jo Tu vienmēr rūpējies par tā saglabāšanu. Iziestim darzu un paskatīsimies, vai vecā ābele nav nosalusi, vai tās zaros vēl jūt dzīvības sulu plūstam. Paklausīsimies, vai prieku sili vēl salc tikpat acinoši kā senāk.

Vēl atceros pirmos vārdus — saudzīgus, klusinātus, bet pārliecinotus:

— Bērns, neprasi no dzīves, lai tevi lutina, lai saudzē tavu domu un dūseles ziedus. Jo vārgāks būsi, jo vairāk zaudēsi un nabagāks kļūsi. Ziedi kaut kur dzīves norā

Pie atmiņu ugunsкура

vai purvāja tā kā virši zied — nesaudzēts, bet stiprs, skaists un maigs, lai tevi pašā mirdz savā gaisma un miera saule.

Sakursim, māt, atmiņu ugunsкуру un pasildīsimies!

Ar kādu rūpību Tu sargāji mani, lai nekas ļauns nenotiktu! Redzu arī savu pirmo skolas dienu, to, kā Tu mani izvodīji pa dārzu vārtiem un mīļi, glāstīši noraudzījies man pakal. Mēs taču abas atceramies manas alkas pēc zināšanām un to, cik smagi nolaidās rokas, kad tās apslāpēja postošie kara godi.

Atsauksim domās, māt, manus pirmos soļus darbā, kaut vai tos pašus dūrainišus ar vienkāršo rakstu, kurus es tik citīgi adīju, bet Tu aizvien līki man atārdīt un adīt no jauna, līdz beidzot tie iznāca patie-

šām jauki un mīksti. Paldies par to, ka iemācīji katru darbu paveikt kārtīgi un līdz galam!

Paldies Tev, māt, par tām dziesmām, kuras dziedāji, iedējādi arī manā sirdi teļeļot dziesmas prieku. Un par to, ka ievadīji mani lielajā dzīvē un iemācīji mīlestību saglabāt īru un iznest to tādu cauri visai dzīvei.

Redzi, māt, cik gaišs mums iedegas kopīgo atmiņu ugunskurs. Pati sev es to sakuru bieži, sildoties atmiņās un domās. Tev vienmēr saku paldies par to lielo labestību, pēc kā cilvēki tik ļoti tiecas. Kaut vairāk mums būtu tādu gaismas izstorojumu!

RENĀTE STINTMANE,
2. ceha operatore

— Labdien! Laipni lūdzu!

1984. gada 26. jūlijā «Valmieras Ķimikājs» rakstīja par to, ka dūrvīs vērusi jaunā frizētava aušanas ceha korpusā. Meistare **Vita Avotiņa**, par kuru rakstām šajā publikācijā, te nostrādājusi nedaudz mazāk par 3 gadiem.

— Sākumā bija grūti, — Vita atzīstas. — Grūbēju jau pat meklēt citu vietu. Neierasti apstākļi, koleģi klientu bija ievērojami vairāk. Tagad jau pavisam cita lieta. Cilvēki nāk, pārliecinās par manu darbu, uzticas. Par citu darba vietu vairs prātā nenāk domāt.

Pirms neilga laika Vitas kolēģe devās ilgākā atvaļinājumā. Vai vienai strādāt nu nav grūti? Darbs taču dubultojies?

— Nēpavisam! Tagad es jūtu, ka strādāju.

Radīt musos svētķu noskaņojumu ir Vitas ziņa.

— Ja ir izdevies izveidot frizūru tā, lai klientes aiziet apmierinātas, ar labu garastāvokli, arī man ir prieks strādāt. Ja jūtu, ka spēju nādi prieku ar savu darbošanos, ar galarezultātu. Ja spēju apkalpot vairāk cilvēku, nekā esmu dienas laikā ielāņojusi, kaut arī kādreiz nākas iztikt bez pusdienām. Un kā gan savādāk, ja cilvēks atnāk un ļoti lūdz, nevaru taču atteikt. Rūpnīcas frizētava man ir pirmā darba vieta, te strādāju arī praksē, vēl mācoties par frizieri Rīgā.

— Reti kura sievietē saka, ka esot atnākusi pirmo reizi. — Vita turpina. — Ir klientes, kuras nāk veidot frizūras ik nedēļu, pat pāris reizes nedēļā, ir arī tās, kuras ierodas retāk.

— Sajā reizē gan vajadzētu vairāk runāt par klientēm, bet tomēr — kā tad ir ar klientiem?

— Kopš strādāju viena, specialas dienas, kad apkalpojam tikai vīriešus, vairs nepastāv. Bez tam viņi ļoti reti izmantoja musu apkalpojumu. Gadas arī tā, ka cilvēks gan ir pierakstījies, es sežu un gaidu, ar viņu rēķinos, bet viņš pal neido mājās pazvanīt un pateikt, ka neieradīsies (tas gan attiecas arī uz klientēm). Bet man taču tāda atlieksme ļoti traucē strādāt. Tāda neizprotama cilvēku bezkaunība, absolūta nerēķināšanās ar citiem.

— Citi apstākļi, kas traucē strādāt? — Vita pārjautā. — Bija viens laiks, kad radās liels materiālu deficīts. Meķejām pašas, pirkām par savu naudu lakas, cietinātājus. No noliktavas kaut ko izlūgties bija pilnīgi neiespējami. Sāz ziņa varētu vēlet, lai labāk strādā sadzīves pakalpojumu kombināta sagades daļa.

— Vai esat izmēģinājuši likt lieta savu darba prasmi arī plašākā mērogā, aiz musu rūpnīcas? — Pagājušajā gadā notika frizieru konkurss. Es riskēju strādāt vīriešu zālē, un jaunākajā grupā ie-guvu otro vietu.

— Tātad risks bija to vērts. Darbus jūs laikam nekširojāt? — Esmu gan vīriešu, gan sievietes meistare. No skolas zinācu arī ceturto kategoriju, tagad man ir jau otra. Pēc minētā konkursa visi ļaujā, kādēļ rezultātus apkopojot, netika arī paaugstināta kategorija. Bet tā arī palikam bez atbildes. Vispār es par to daudz neuztraucos. Tas nav galvenais. Īpaši sva-

rīga mana darba ir cilvēku pateicība. Nav lielāka gandarījuma par to, ka man ir daudz klientu un daudz darba, un es visus spēju apkalpot.

— Vai jums ir kāda laba iecere? — Vasarā jāmeģina iestāties Vitebskas institūta neklāstības nodalī. Pagājušajā gadā nepaveicās. Jāriske vēlreiz. Varbūt izdosas!

Jā, prasmi apliecinā uzslavas. Arī pateicība ar šādu lektu: «Paldies frizierei Vitai Avotiņai par augstu apkalpošanas kultūru. Kaut vairāk tādu cilvēku strādātu apkalpojošajā sfērā!»

VITA AVOTIŅA uzklaušija
INĒSE VINKLERĒ
ANITAS MARTINSONES foto

Labkraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas iespēsts: Valmieras tipogrāfija «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upīša «Valmieriskā ķimikājs» («Вальмиерскіе химик») — издание паркома, комитета комсомола, заводского комитета и администрации Вальмиерского завода стекловолокна, выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: типография «Лисема», 228600, г. Вальмиера, ул. А. Упита, 7. Ответная печать: 0,5 усл.

«DAINAS» MEITENES

Gaida (graciozākais un labākais alts «Dainas», pārejo brīvo laiku daļa ar saviem diviem mazdēliņiem).

Ausma (līdzjutīgāka un sirsni-gākā, ļoti laba un rūpīga saimiece).

Vija (precīza, izpalīdzīga, ar labu humora izjūtu; pirmā, kas izpilde dažādas jaunās kulinārijas brīnumu receptes, neskatoties uz to, ka jau... 18 gadus to dara kopmītnes virtuvē).

Laima (sievšķīgākā un jaunākā «Dainas» sieva, kas uzstājoties dzied ar aubi galva, jo ir divu pirmsskolas zeperu māmiņa).

Indra (mūsu drošākā dziesmu uz-saceja, cenšas apgūt arī instrumentus, mācoties konservatorijas 2. kursā).

Iveta (jūtams Viesturskolas spēģis iespāids, kaut gan tieši teātra klāse nesot maģusies; nav nozāres, par ko neinteresētos).

Agita (meitene ar garāko bizi, ja ne rūpnīcā, tad «Dainā» gan; stude RPI jau 4. gadu).

Evija (mūsu mazais spēģbūks, kas pēc darba un «Dainas» brīvajā laikā cenšas sagrozīt pušu galvas tuvākā un tālākā apkārtnē).

Renāte (klusāka no mums, kas visu redz un «dara pakal»; ļabi pieprot šūšanu, ir pirmā no jaunajām, kas visu ansambļa «goda kārtu» šūvisi un gādājusi pati).

Inguna (izteiksmīgāka mūsu meitene, nu jau sieva, tikko atsākusi strādāt; mājās dziesmas tagad dzied, Elīnītei piebalsojot).

Solvita (bērnu dārza audzinātāja, augstāka un tirāka soprāna īpaš-niece, dzied «Dainā» brīžos, kad ne-met šķepu vai nēstātie kādā citā disciplīnā).

Inga (bērnu dārza audzinātāja, emocionālāka «Dainas» meitene ar daudzpusīgām talanta īezīmēm — var vienlīdz ļabi gan dejot, dziedāt, zīmēt un runāt dzeju).

KO JUMS NOVELET?
Izturību? Veselību? Mīlestību? — Piedziedāt un dziedāt mūsu ansambli pa pusim, lai «Dainas» skaņējums taptu pilnskanīgāks!

INTA

«Daina» dzied Valmieras koncertzālē.
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Apsveikums

DOSAAF rūpnīcas komiteja sveic 8. Martā savas aktīvākās sportistes INĒTU OGSTU, VALENTINU SUPI, VITU BALTIŅU, ANITU PŪRMALI, kā arī visas citas pārējās rūpnīcas strādnieces, novēlot ļābu veselību, panākumus darbā un ļaumi personiskajā dzīvē!

Paziņojums

Atrasis celofāna maisiņš ar mantām un grāmatu. Var saņemt 4. cehā pie audējas E. Baltgalves (dienas maiņā).

RŪPNĪCAS STRĀDĀJOS IEVERIBAI

Jums tiek organizēta mūsu rūpnīcas nekondicijās produkcijas; veselības jostu, motobraucēju aizsargcepuru, audumu, kalendāru — pārdošana.

Griezīties centrālajā noliktavā pie noliktavas pārzīnes Jaurītes Fjodorovas.

Līdzjūtības

Izsakām dziļu līdzjūtību musu darbabiedrenei Antonīnai Smirnovai sakarā ar tēva nāvi.

2. ceha elektrokrāšņu nodalģis
4. maiņas kolektīvs

Skumstam kopā ar Annu Papi, tēvu pedēja gaitā pavādot.
Ausanas ceha 1. maiņas kolektīvs

Dzīlējās bedās esam kopā ar tevi, Annīn!

Ausanas ceha 1. maiņas arod biedrības komiteja

Izsakām dziļu līdzjūtību direktora palīgam kadru ļautājums Ivaram Ļaciņ tēva nāves gadījumā.
Administrācija 2. arodgrupa

Izsakām dziļu līdzjūtību Ivaram Ļaciņ sakarā ar tēva nāvi.
Rūpnīcas administrācija un sabiedriskās organizācijas

Izsakām dziļu līdzjūtību Ivaram Ļaciņ viņa bedās — tēva nāves gadījumā.
Kadru daļas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Annai Papei, tēvu pedēja gaitā pavādot.
4. ceha administrācija un arodkomiteja

Skumju brīdī esam kopā ar Valentīnu Smirnovu sakarā ar tēva nāvi.
KCD dzīvokļu celtniecības iecirkņa kolektīvs

Laikraksta nākamais numurs iznāks 1988. gada 17. martā.

Redaktora v. I. H. HERCBERGS